

зарадъ нашето благополучіе бдишъ день и
нощь. И всекій оный който бы на сегашно-
шо време шаково благодѣяніе презрѣль и
уничижилъ, той е найнеблагородный и най-
нечувствіенный отъ всичкише человѣцы : на
сегашното време казувамъ, което е вѣрно
отъ самаго небеснаго промысла зарадъ нась
предохранено, и което нашише предцы же-
ляяха, но шокмо мы го днесъ доживѣхме.

За това и треба да припищеме подъ ми-
лостивошо крыло предобраго Царя , за да
се наслаждаваме всегда съ царската му ми-
лость, и да се молиме всеродно като послу-
шны чада и вѣрины подданницы съ воздви-
женiemъ ума и сердецъ къ всевышишему , да
продолжи живошъ Его Величесвта, като да
соверши благополучно теченія своего по-
прище, и увѣнчае царската си Глава съ не-
увядаемы лавровы вѣнцы , като да можеме
и мы всегда ако ни нѣшо не доспаке, и въ
нѣкоя рабоша лишеніе пошерпиме, паки съ
сыновия любовь какъ то на чадолюбиваго
оища да прибѣгнеме, гдѣшо щеме безсомнен-
но всичкише прошенія наши, споредъ еспе-
свеннашта му доброта и големы щедроты
да получиме съ отеческата му милость.

Но при това треба да знаеме, какъ мно-
ги завиждатъ на нашето благополучіе , и